

पञ्चाश

उन्मादनश्च कामस्य वाणाः पञ्च प्रकीर्णताः ॥”

पञ्चपुष्पवाणा यथा,—

“अरविदमशोकश्च पतञ्च नवमल्लिका ।

नीलोत्पलश्च पञ्चैते पञ्चवाणस्य सायकाः ॥”

पञ्चवाणविशिष्टे त्रि ।

पञ्चशूरः, पुं, (पञ्च शूरा यस्य सः ।) कन्दर्पः ।

इत्यमरः । १ । १ । २६ ॥ अस्य पञ्च शूराणि

यथा, ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ३२ अध्याये ।

“सम्मोहनं समुद्देगवीजं स्तम्भनकारणम् ।

उन्मात्तवीजं च्चलनं शशचेतनहारकम् ॥”

अपि च ।

“सम्मोहनोन्मादनौ च शोषणस्तापनस्तथा ।

स्तम्भनश्चेति कामस्य पञ्च वाणाः प्रकीर्णताः ॥”

पञ्च इन्द्रियाद्याः शूरा अस्येत्यन्ये । इति भरतः ॥

(यथा, कुमारः । ७ । ६२ ।

“शापावसाने प्रतिपन्नमूर्ते-

र्यथाचिरे पञ्चशूरस्य सेवाम् ॥”)

पञ्चशस्त्रं, स्त्री, (पञ्चानां शस्त्रानां समाहारः ।)

शस्त्रपञ्चकम् । तत्तु धान्यसुहृतिवयवश्चेतसर्षप-

रूपम् । सर्षपस्थाने माधोऽपि । इति दुर्गात-
सवपद्धतिः ।

पञ्चशाखः, पुं, (पञ्च शाखा इवाङ्गुलयो यस्य ।)

हस्तः । इत्यमरः । २ । ६ । ८१ ॥ पञ्चानां

शाखानां समाहारे स्त्री । पञ्चशाखाविशिष्टे त्रि ।

पञ्चशिक्षः, पुं, (पञ्चा विस्तीर्णा शिक्षा केश-

रादियस्य ।) विंशः । इति हेमचन्द्रः ॥

धर्मस्य हिंसाभाष्यायां जातो मुनिविशेषः ।

यथा,—

“धर्मस्य भाष्या हिंसाख्या तस्यां पुत्रपुत्रुचयम् ।

सम्याप्तं मुनिशाहूलं । योगशास्त्रविचारकम् ॥

श्लोः सनतकुमारोऽभूद्वितीयश्च सनातनः ।

हृतीयः सनको नाम चतुर्थश्च सनन्दनः ॥

सांख्यवेत्तारमपरं कपिलं वीटुमासुरिम् ।

दृष्ट्वा पञ्चशिक्षं श्लेष्ं योगयुक्तं तपोनिधिम् ॥

ज्ञानयोगं न ते ददुर्ज्यासांशोऽपि कनीयसाम् ॥”

इति वामने ५० अध्यायः ॥

(अस्य अन्यप्रकारोत्पत्तिर्नामिनिवृत्तिश्च उक्ता

महाभारते । १२ । २१८ । ६—१६ ।

“तत्र पञ्चशिक्षो नाम कापिलियो महाहृनिः ।

परिधावन् महौ कर्तुंसां जगाम मिथिलामथ ॥

सञ्जसञ्जासधर्माणां तत्त्वज्ञानविनिश्चये ।

सुपर्यवसितार्थंश्च निर्दोऽनृचसंश्रयः ॥

ऋषीणामाहुरेकं यं कामादवसितं श्रुत्वा ।

शाश्वतं सुखमव्यक्तमन्विच्छन्तं सुदुर्लभम् ॥

यमाहुः कपिलं सांख्याः परमार्थं प्रजापतिम् ।

स मन्थे तेन रूपेण विस्मापयति हि स्वयम् ॥

आसुरेः प्रथमं शिष्यं यमाहुश्चिरजीविनम् ।

पञ्चस्रोतसि यः सत्रमासौ वर्षसहस्रिकम् ॥

यत्र चासौनमागम्य कापिलं मङ्गलं महत् ।

पुत्रपावस्यमयक्तं परमार्थं न्यवेदयत् ॥

इदसन्नेत्रं संपृष्टो भूयश्च तपसासुरिः ।

चेवचेवद्वयोऽप्यर्त्तिं बुबधे देवदर्शनः ॥

पञ्चसू

यत्तदेकाचरं ब्रह्म नानारूपं प्रदृश्यते ।

आसुरिर्मङ्गले तस्मिन् प्रतिपेदे तद्व्ययम् ॥

तस्य पञ्चशिक्षः शिष्यो मानुष्या पयसा भृतः ॥

ब्राह्मणी कपिला नाम कापिदासीतु कुटुम्बिनी ।

तस्याः पुत्रत्वमागम्य शिष्याः स पिबति स्तनौ ॥

ततः स कापिलेयत्वं लेभे बुद्धिश्च नैष्ठिकीम् ।

यत्तत्ते भगवानाह कापिलेयस्य सम्भवम् ॥

तस्य तत् कापिलेयत्वं सर्ववित्त्वमनुत्तमम् ॥

सामान्यं जनकं ज्ञात्वा धर्मेणो ज्ञानसुत्तमम् ।

उपेत्य श्रतमाचार्यान्मोहयामास हेतुभिः ॥

जनकस्त्वभिवरक्तः कापिलेयानुदर्शनात् ।

उत्सृज्य श्रतमाचार्यान् एततोऽनुजगाम तम् ॥

पञ्चस्रोतसि निष्ठातः पञ्चरात्रविशारदः ।

पञ्चशः पञ्चकृतं पञ्चगुण्यं पञ्चशिक्षः स्मृतः ॥”

गायत्रीस्वरूपायां शक्ता स्त्री । यथा, देवी-

भागवते । १२ । ६ । १०५ ।

“पानप्रिया पञ्चशिक्षा पन्नोपरिश्रायिनी ॥”

पञ्चशूरः, पुं, (पञ्च शूरानां यत्र ।) पञ्चप्रकार-

शूरः । तद्वया । अत्यन्तपर्णा काळीरः

। मालाकन्दः शूरः श्वेतशूरश्च । तथाहि ।

“अत्यन्तपर्णाकाळीरमालाकन्दश्चिशूरयोः ।

कृष्णो भवति योगोऽयं पञ्चशूरश्चसंज्ञकः ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

पञ्चशैरीषकं, स्त्री, (शिरीषवृक्षस्य इदम् शैरी-

षकम् । पञ्चसंख्यकं शैरीषकम् ।) शिरीष-

वृक्षस्य कुसुममूलफलपत्रत्वयः । इति राज-

निर्घण्टः ॥

पञ्चशाः, त्रि, पञ्च वा बद्धा परिमाणं येषां ते ।

बहुवचनान्तोऽयं शब्दः । इति सुम्भोध-

याकरणम् ॥

पञ्चसिद्धौषधिः, पुं, (पञ्च सिद्धा औषधयो यस्मिन् ।)

पञ्चप्रकारौषधिविशेषः । यथा,—

“तेलकन्दसुधाकन्दक्रोडकन्दरदन्तिकाः ।

सर्पनेत्रयुताः पञ्चसिद्धौषधिकसंज्ञकः ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

पञ्चसुगन्धकं, स्त्री, (पञ्च सुगन्धा यत्र । ततः कम् ।)

पञ्चप्रकारसुगन्धद्रव्यम् । यथा,—

“कुसुमानि लवङ्गस्य तथा ककोलकाण्डयोः ।

जातीफलानि कर्पूरभेतत् पञ्चसुगन्धकम् ॥”

इति शब्दचन्द्रिका ॥

अपि च ।

“कर्पूरककोललवङ्गपुष्प-

गुवाकजातीफलपञ्चकेन ।

समाश्रुतं च योजितेन

मनोहरं पञ्चसुगन्धकं स्यात् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

पञ्चसूना, स्त्री, (पञ्चसूयिता सूना प्राणिवध-

स्थानम् ।) पञ्चप्रकारप्राणिवधस्थानम् । यथा,—

“पञ्चसूना यद्व्यस्य सुहो पेशय्युपकरः ।

कञ्जनी चोदकुम्भश्च यथैते याश्च बाहयन् ॥”

इति सुहितसूत्रम् ॥

सप्तम्यप्रापं यद्व्यस्य प्रतिदिनं भवति तस्य

पञ्चाङ्ग

प्रायश्चित्तं वैश्वदेवः । यथा,—

“लौकिके वैदिके वापि हुतोच्छिष्टे जले क्षितौ ।
वैश्वदेवसु कुर्वीत पञ्चसूनापुत्रुतये ॥”

इति आङ्गिकतत्त्वप्रवृत्तशातातपनपचनम् ॥

अश्रीचकालोत्पन्नपञ्चसूनादिगन्धपापस्य दाना-

दिनाश्रयत्वं यथा,—

“दशाहातुपरं सन्धक् विप्रोऽधीयीत धर्मेवित् ।

दानश्च विधिना देयमनुभात्तारकं हि तत् ॥”

इति सुहितसूत्रतत्त्वसम्बन्धवचनम् ॥

पञ्चसूरा, स्त्री, (पञ्च सूरा यत्र ।) प्रजापति-

दासवैदहतप्रिमुदिहमाहुरिदृष्टिदृष्टिस्त्रीपुंग-

पुंसकज्ञानसुखदुःखरिदृष्टेदादियोगन्द्युज्ञान-

निर्णय इति सप्ताध्यायात्मकयोतिर्यन्यविशेषः

यथा । तत्रैव ।

“पञ्चसूराभिधानश्च यत्सं निदानसम्मतम् ।

किञ्चिदुद्देशगम्यश्च खण्डं वक्ष्यामि शान्ततम् ॥”

पञ्चसूरोदयः, पुं, (पञ्चानां सूराणासुदयो यत्र ।)

श्लोःतिःशास्त्रविशेषः । यथा,—

“कालं वक्ष्यामि संसिद्धौ रत्न पञ्चसूरोदयात् ।

राजा माना उदासा च पीडा न्यत्युक्षयेव च ॥

आ इ ज रे औ सूराश्च लिखेत् पञ्चाधिकोष्ठके ।

ऊर्द्धतियोगगतैरेवैः बहुवद्भिक्रममागतैः ॥

तियो एकाधिकोष्ठे बु जयो राजाश्च मानया ।

उदासा पीडा न्यत्युक्ष ज्ञानः सोमसुतः क्रमान् ॥

शुद्धसुक्रशनेचररविचन्द्रा ययोदितम् ।

देवव्यादिशिवाग्नाश्च ऋक्षाश्च प्रथमाः कलाः ॥

पञ्चपञ्चान्यश्च भागि चैत्राद्य उदयस्तथा ।

इदशाहा इयो मासां नाम्ना आद्यचरं तथा ॥

कला लिङ्गश्च या तिष्ठेत् पञ्चमस्तस्य वै नृतिः ।

लका तिथिस्तथा वारनक्षत्रं मासमेव च ॥

नामोदयस्य पूर्वञ्च तथा भवति नान्यथा ॥”

इति गण्डपुराणम् ॥

पञ्चाभि, स्त्री, पञ्चानामभयोनां समाहारः । अस्य

विवरणं पञ्चातपाशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ शरीरस्य-

पञ्चाययो यथा,—

“उदरे गार्हपत्याधिर्भ्रम्यदेशे तु दक्षिणः ।

आस्य आहवनीऽभिश्च सन्तः पन्ना च नृर्द्धनि ।

यः पञ्चासौभिमान् वेदव्याहृताभिः स उच्यते ॥”

इति गण्डपुराणम् ॥

(पञ्चाययो एहे यस्य । इति विग्रहे शास्त्र-

लिङ्गत्वम् । यथा मनुः । २ । १८५ ।

“त्रिधाचिकेतः पञ्चायिज्ञिसुपर्णवद्भङ्गवित् ॥”

पञ्चाङ्गं, स्त्री, पञ्चानां अङ्गानां एकवृत्तस्य लक्ष-

पञ्चपुष्पमूलफलानां समाहारः । यथा,—

“लक्ष्मणकुसुमं मूलं पञ्चमेकस्य शाखिनः ।

एकत्र मिलितश्चेत्तत् पञ्चाङ्गमिति संज्ञितम् ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

पुरश्चरश्चविशेषः । यथा,—

“जपहोमौ तर्पणशाभिषेको विप्रभोजनम् ।

पञ्चाङ्गोपासनं लोके पुरश्चरश्चमिष्यते ॥”

इति तन्त्रकारः ॥

वारतिथिगच्छयोगकरव्यात्मकपञ्जिका । बधा,